

بسیاری از داروهای مورد استفاده بدون نسخه از جمله داروی ضد سرفه، سرماخوردگی، آنفلوآنزا و زکام باعث گیجی ناخواسته می‌شوند که ممکن است رانندگی را با مشکل روبه رو کند.

نگاه

کیف ۳۹۵ دلاری دختر اوپاما نقل رسانه‌های مد

مالیا اوپاما که به همراه نامزدش در پاریس دیده شده، در صدر اخبار سایت‌های خبری مد قرار گرفت. اما نه به این خاطر که دختر باراک اوپاما است، بلکه به خاطر کیفی که در دست داشته است! گفته می‌شود کیفی که در دست مالیا اوپاما بوده، ۳۹۵ دلار قیمت داشته و از برند منصور گاوریل است. مالیا اوپاما کمی قبل از کنسرت بیانسه و جی‌زی به همراه نامزدش روری فارکو هارسون در پاریس دیده شده است.

عکس‌های برگزیده جام جهانی به انتخاب روتیز

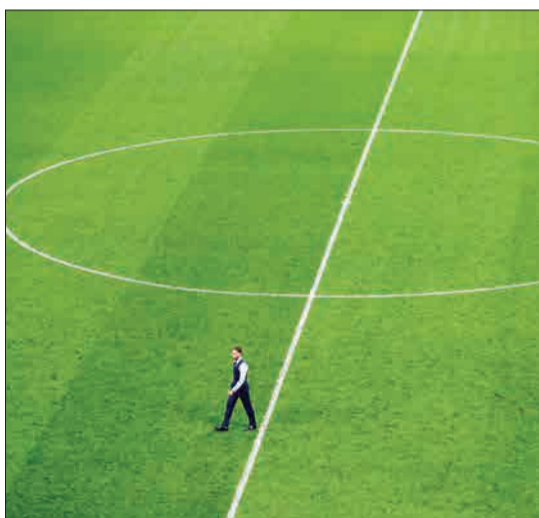
نیمار، مهاجم تیم برزیل در حال غلت زدن در بازی با سویس در ورزشگاه روستوف آرنا، البته این آخرین باری نبود که نیمار غلت می‌زد.

Getty Images

هری کین، رحیم استرلینگ و هری مک گویار، بازیکنان تیم انگلستان که توسط مدافعان تیم پاناما گرفته شده‌اند. گرچه برای پانامایی‌ها این کارها خیلی نتیجه‌بخش نبود و انگلیس نهایتاً بر یک پیروز شد.

Getty Images

گرت سلواتکیست به تنهایی در حال قدم زدن از میانه زمین فوتبال در پایان بازی با کرواسی است. انگلیس در این بازی نیمه‌نهایی شکست خورد.

Getty Images

اعداد روز

۳۵

حداکثر ارتفاع موج سونامی در هند ۴ متر، در سریلانکا ۱۱ متر و در اندونزی ۳۵ متر مشاهده شده است. امواج سونامی پس از برخورد با ساحل در بسیاری از موارد تا ۲ کیلومتر به داخل خشکی نفوذ کرده و موجب مرگ و ناپدید شدن ۲۳۰ هزار نفر شد و بیش از یک میلیون نفر را بی‌خانمان کرد.

۱۵,۸۵۰

تعداد کلاهک‌های هسته‌ای در جهان در اوایل ۲۰۱۵ به رقم ۱۵ هزار و ۸۵۰ عدد رسید. این در حالی است که در سال ۲۰۱۰، تعداد کلاهک‌های هسته‌ای جهان ۲۲ هزار و ۶۰۰ عدد بود. آمریکا و روسیه بیشترین تعداد کلاهک‌های هسته‌ای را در اختیار دارند. آمریکا ۷۵۰۰ کلاهک اتمی دارند. این دو کشور با هم حدود ۹۰ درصد از کل بمب‌های اتمی جهان را در دست دارند.

۲۲۰,۰۰۰

حدود ۲۲۰ هزار نفر در اثر دو بمباران اتمی هیروشیما و ناگازاکی جان باختند که بیشتر آنان را شهروندان غیر نظامی تشکیل می‌دادند. پیش از ۱۰۰ هزار نفر بلافاصله هنگام بمباران کشته شدند و بقیه تا پایان سال ۱۹۴۵ بر اثر اثرات مخرب تشعشعات رادیواکتیو جان خود را از دست دادند.

چهره

عذر خواهی ایلان ماسک از غواص انگلیسی

ایلان ماسک، مدیر عامل کمپانی تسلا پس از پست توییتری که درباره زبرداری‌اش خطاب به نجاتگران انگلیسی پس‌ران تایلندی از غار گذاشت، حالا که با احتمال شکایت غواصان انگلیسی روبه‌رو شده، عذر خواهی کرد. ماسک در آن پست توییتری غواص انگلیسی را که به زبرداری‌اش انتقاد کرده بود منحرف جنسی که تمایل به پسران نوجوان دارد توصیف کرده بود. غواص انگلیسی گفته که ممکن است از این کار ایلان ماسک شکایت قانونی و حقوقی کند. بعد از اینکه غواصان انگلیسی ترجیح دادند از زبرداری ماسک در عملیات نجات استفاده نکنند، ماسک تا حدودی دلخور شد و از این کار انتقاد کرد. غواصان انگلیسی هم گفتند ماسک می‌تواند «آب را آنجایی بریزد که می‌سوزد». بعد از آن بود که ماسک غواصی که این حرف را زده بود منحرف جنسی خواند. غواصان انگلیسی اعلام کردند که به دلیل پرخطر بودن عملیات نجات ترجیح می‌دهند از زبرداری ایلان ماسک استفاده نکنند. در نهایت غواصان انگلیسی توانستند در یک عملیات نجات پرخطر همه کودکان گرفتار در غار را نجات دهند. غواصان گفته بودند که ابتکار ماسک هیچ شانس برای موفقیت نداشت و او هیچ تصویری از شرایط درون غار نداشته است. ماسک در نهایت روز گذشته گفت که آن پست توییتری را از روی عصبانیت نوشته است و از این کار عذر خواهی می‌کند.

غواصان بریتانیایی در یک کنفرانس خبری

از مخاطرات و تجربیات ترسناک نجات کودکان تایلندی می‌گویند

نجات پرخطر در تاریکی مطلق

گرفتار شده‌اند. جول می‌گوید که در حین غواصی کردن همراه باین کودکان از آرامش آنها شگفت‌زده شده بود. نخستین بخش از مسیر نجات یک مسافت حدوداً ۳۰۰ متری کاملاً آبی بود که البته از نقاط دیگر کمی پهنای بیشتری داشت و این موضوع کار را آسان‌تر ساخته بود. کودکان تایلندی با زبان انگلیسی آشنایی نداشتند و غواصان بریتانیایی از کلماتی ساده مانند «OK» برای آرامش دادن به کودکان استفاده می‌کردند. آنها هر بار یکی از کودکان را سانسیمتر به سانتیمتر درون تونل‌های تنگ و تاریک به سمت جلو هدایت می‌کردند و گاهی مجبور بودند او را روی پشت خود سوار کنند. طنابی به بدن هر یک از این کودکان بسته شده و یکی از غواصان او را نگه می‌داشت و در دست داشته و به سمت جلو حرکت می‌کرد، در حالی که غواص دیگر پشت سر کودک بود. حتی این غواصان مجبور شدند برای افزایش حس لامسه خود دستکش هایشان را در بیاورند تا بهتر بتوانند مسیر را درک کرده و محموله بارش خود را بدون مشکل به بیرون هدایت کنند که این امر باعث ایجاد شدن زخم‌های زیادی روی دست‌های آنها شد. به گفته مالدینسون: «گر بچه‌ها را به دیوار می‌کوبیدیم یا مشکلی برای کپسول اکسیژنشان پیش می‌آمد، آنها می‌مردند. غیر از شنا کردن سریع و رساندن آنها به فضای باز اکسیژن‌دار بعدی هیچ کار دیگری نمی‌توانستیم بکنیم. چندین ساعت طول می‌کشید تا هر یک از این پسر بچه‌ها را به جایی می‌رساندیم که به نیروهای آمریکایی و تایلندی تحویل داده می‌شدند. مسافت بی‌سابقه‌ای بود؛ بیش از یک کیلومتر زیر آب که در برخی مناطق دید تقریباً صفر بود.» در روز سوم و در حالی که ۴ کودک همراه با مربی‌شان در غار باقی مانده بودند، غواصان بریتانیایی به این نتیجه رسیدند که زمان بسیار کمی در اختیار دارند و تصمیم جدیدی توسط مالدینسون گرفته شد. برخلاف اخبار رسانه‌ها، مربی فوتبال تایلندی، آخرین نفری نبود که از غار بیرون کشیده شد، بلکه نفر نهم بود. مالدینسون می‌گوید که هنگام نجات آخرین کودک، آب به حدی پایین بود که اگر دست را در برابر صورت هم می‌گرفتی نمی‌توانستی آن را ببینی. «ما باید کودکان را اطوری نگه می‌داشتیم که صورتشان بسیار نزدیک صورت خودمان باشد، تا بدین ترتیب صورت ما قبل از صورت او با دیواره غار برخورد کند.

«ما همه آنان را بیرون می‌کشیم، اما احتمال زیادی وجود دارد که برخی از آنها بمیرند.» اینها جملاتی بود که غواصان داوطلب بریتانیایی و همکارانشان هنگام تصمیم‌گیری برای خارج کردن کودکان تایلندی ترسیده و ضعیف‌شده گرفتار در غارهای پیچیده تایلند و مربی فوتسال آنها به مقامات تایلندی گفتند؛ ۱۳ نفری که در عمق نزدیک به ۵ کیلومتری یک غار تاریک و سیل‌زده گرفتار شده و هر لحظه امکان داشت غرق شوند. اما به لطف شجاعت و مهارت بی‌نظیر این غواصان، این پیشگویی‌ها و احتمالات ناخوشایند هیچ‌گاه به حقیقت بدل نشد و تمامی این ۱۳ نفر کاملاً سالم و بعد از هفته‌ها ترس و وحشت از دل غار بیرون کشیده شدند. امروز برای نخستین بار، جیسون ۵۰ ساله و دوست ۳۵ ساله‌اش، کریس جول که یک غارنورد باتجربه است و هر دو توانسته بودند ۷ نفر از ۱۲ کودک تایلندی گرفتار در غار را نجات دهند، از خطرات و ماجراهای ترسناک عملیات نجات می‌گویند؛ از این که چگونه نزدیک بود این عملیات به یک فاجعه بزرگ تبدیل شود و از برنامهریزی‌های دقیقی که صورت گرفته بود. در داستان‌هایی ترسناک اما صادقانه، این غواصان بر این باورند که بر اساس محاسبات و بررسی‌ها، نجات این ۱۳ نفر درون غار به مدت ۴ ماه بدون شک به مرگ آنها منجر می‌شد. به گفته آنها عملیات کار گذاشتن لوله‌های اکسیژن در مسیر غار هیچ‌گاه به پایان نرسید و همین موضوع باعث شد گزینه نهای نجات مورد استفاده قرار گیرد. جول می‌گوید در آخرین عملیات نجات خود در این غار و در حالی که یکی از این کودکان را از دالان‌های تنگ و تاریک به سمت بیرون هدایت می‌کرد، طناب هدایتی از دست او جدا شد و وی به مدت بیش از ۴ دقیقه در فضایی تنگ و تاریک و بدون این که کوچکترین دیدی داشته باشد، انتظار مرگ خود را می‌کشید. بعد از بررسی اکسیژن موجود در غار و اندازه‌گیری سطح اکسیژن موجود در خون کودکان، زمان آن رسیده بود که مالدینسون و جول محل را ترک کنند. وی در مورد ترس و وحشتی که همه جا را فرا گرفته بود، چنین می‌گوید: «وقتی به اطراف نگاه می‌کردم، صدایی در پس ذهنم به من می‌گفت که این آخرین باری است که این کودکان دیده می‌شوند. من و کریس به همدیگر نگاهی انداختیم و با خودم فکر کردیم که آنها در محصم بسیار بدی

روایت نخستین پدر مهاجری که فرزندش را به او باز گرداندند

اگر می‌دانستم اینطوری است هرگز به آمریکا نمی‌رفتم

بندر هیدالگو در تگزاس برسد و درخواست پناهندگی بدهند. کریستین نیلسون، رئیس اداره مهاجرت آمریکا می‌گوید این راه قانونی برای کسانی است که نمی‌خواهند اسیر سیاست‌های شدید مهاجرتی ترامپ و از اعضای خانواده‌شان جدا شوند. نیلسون ماه گذشته به اعضای مطبوعاتی کاخ سفید گفت: «داره مهاجرت آمریکا خانواده‌هایی را که به صورت قانونی به بنادر وارد می‌شوند و درخواست پناهندگی می‌دهند، از یکدیگر جدا نمی‌کند. اگر یک فرد بالغ به یک بندر مخصوص پناهندگی وارد شود و درخواست پناهندگی بدهد، تحت پیگرد قانونی قرار نمی‌گیرند.» با این حال، پس از گذشت دو شبانه‌روز در بندر هیدالگو، نیروهای مرزی بدون هیچ‌گونه توضیحی، خوزه را بازن داشت و فرزندش جدا کردند. آنها فرزند خوزه را به محل نگهداری کودکان مهاجران غیرقانونی در آریزونا فرستادند و در عین حال، خوزه را نیز به بندر ایزابل در تگزاس فرستادند؛ جایی که ۲ هزار مهاجر دیگر هم در آنجا حضور داشتند و خوزه به مدت ۴ ماه در آنجا بود. در نهایت، به دستور قاضی دادگاه فدرال در سن دیه‌گو، به دلیل نگرانی‌های امنیتی و ناکام ماندن بررسی پرونده والدین، نیمی از کودکان زیر ۱۵ سال، به‌طور موقت به والدینشان بازگردانده شدند.

پس از نزدیک به ۳ ماه باداشت، خوزه و پسر بچه ۳ ساله‌اش در نهایت در اداره مهاجرت آمریکا به یکدیگر رسیدند. «فکر نمی‌کردم دیگر او را ببینم.» این را خوزه می‌گوید. این مرد ۲۷ ساله در خانه برادر زانش در شمال ویرجینیا با یاهو نیز مصاحبه کرده است. به او اجازه داده‌اند تا زمانی که پرونده‌اش در سیستم قضائی مهاجرت به نتیجه برسد، در این خانه به همراه فرزندش زندگی کند. خوزه می‌گوید: «وقتی فرزندم را به من برگردانند، او را در آغوش گرفتم و از خوشحالی گریه می‌کردم.» فرزند ۳ ساله خوزه، یکی از ۵۶ کودک زیر ۵ ساله است که هفته پیش دوباره به والدینشان بازگردانده شده‌اند. این در شرایطی است که دولت نتوانسته در موعد مقرر، دادگاه ۳ هزار خانواده مهاجر را برگزار کند. نه خوزه و نه فرزندش هیچ‌کدام به صورت غیرقانونی از مرز رد نشده‌اند. خوزه که اصالتاً هندوراسی است می‌گوید ماه می پس از ۳ بار تهدید شدن به مرگ از سوی یک گروه محلی قاچاقچی که عمومی او را هم کشته و تهدید کرده بودند که سایر اعضای خانواده را هم خواهند کشت، از خانه‌شان فرار کرد. بنابراین خوزه سفر خطرناک خود را با فرزند ۳ ساله‌اش به سمت شمال آغاز کرد. حدود ۱۰ روز طول کشید تا آنها از هندوراس به

و اینکه

روزنامه دیلی استار نیز در صفحه نخست خود به سیل در اسپانیا پرداخته است. در حالی که اروپا با موج گرما دست و پنجه نرم می‌کند، سیل در اسپانیا دو نفر را کشت و ۸ هزار نفر را آواره کرد. تلویزیون دولتی اسپانیا در این زمینه تصاویری را پخش کرد که نشان می‌داد آب، طبقه اول بسیاری از ساختمان‌ها را فرا گرفته و مردم را مجبور کرده است برای حفظ جان خود، به پشت بام بروند.

روزنامه مونترال گازتا در عکس صفحه نخست خود به کنسرت دو روزه گروه راک Radiohead در میدان بل مونترال پرداخته است و این گروه راک انگلیسی از محبوب‌ترین گروه‌های راک در سراسر جهان است و سبکی جدید از این نوع موسیقی را عرضه کرده است.

روزنامه استار چاپ آفریقا در صفحه نخست خود به سفر باراک اوپاما، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا به زادگاه پدری‌اش کنیا پرداخته است. اوپاما در این سفر در سخنانی اعلام کرد که به تعلیم گاندی و ماندلا اعتقاد راسخ دارد و از مردم آمریکا خواست ساکت نمانند و سعی کنند صدایشان را به گوش سیاستمداران برسانند.

کیوسک